

[Ministeren for offentlige arbejder]

overvejende dels vedkommende giver væsentlige miljømæssige fordele.

Sluttelig skal jeg oplyse, at anlægsudgiften til de tre højest prioriterede sortpletanlæg, som ikke bliver udført i 1983, er i alt 550.000 kr. Den forventede besparelse i årlige uheld ved at gennemføre disse tre arbejder ville efter beregningen – men det er jo altså en slags statistisk teori – være fire uheld, heraf tre med personskade.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg kan med min bedste overbevisning og ørerne slået helt ud ikke høre andet, end at mit spørgsmål er korrekt. Der er, sådan som ministeren forklarede det, jo sat i stå for 1983' vedkommende. Man fuldender de arbejder, der var påbegyndt i 1982, og så projekterer man for 1984.

Ministeren holdt en bevægende tale om, hvor vigtigt for færdselssikkerheden det er med Farøbroerne og f.eks. det lille h, også Kirkeåsvejen o.k., den kan komme til at betyde noget oppe omkring Lumsås, og Lumsås er hårdt trængt i forvejen, ved vi jo. Det er et af de anlægsarbejder, der har været kolossalt megen diskussion om berettigelsen af. Det ligner meget alvorligt en prioritering, at man udsætter dette i virkeligheden ganske billige projekt.

Skulle jeg bruge – hvad jeg nødtigt gør, men nu gør jeg det – de kyniske beregninger på det her, hvor meget er det så, vil jeg godt spørge ministeren, man i de sidste beregninger siger at 1 personuheld – altså når man regner med hospitalsophold – koster? Det er i hvert fald et par hundrede tusinde kroner, det koster samfundet. Hvis man ud fra denne kyniske betragtning ser på kroner og øre i det her, så er en besparelse på 550.000 kr., hvor man sparer 3 uheld, kære minister, simpelt hen en god forretning.

Derfor ligner det ganske almindelig dårlig planlægning, også ud fra de mest kyniske økonomiske overslag, at man har sat det her i stå næste år, og det ligner mere end en kedelig tanke, at man synes, efter den diskussion, der har været om Farøbroerne – det slubreror, vi har i vejdirektoratets kasse – at det bare skal køre som planlagt, at det lille h skal færdiggøres. Det gælder sandsynligvis også motorvejsstrækningen på Sjælland, som

jeg jævnligt bruger – eller rettere sagt: den manglende del – og dér er fortræffelig vej. Det er der også omkring Horsens. Man må køre lidt langsommere, men det er vel ikke det værste, der kan overgå danskerne, heller ikke i de her energikrisetider, for nu at blive i den økonomiske afdeling af systemet.

Jeg vil gerne have svar på spørgsmålet, hvad et personskadeuheld koster samfundet, og jeg vil godt have en kommentar til den prioritering, der ligger i, at man trods alt ikke vil lave noget i 1983, men fortsætter f.eks. Kirkeåsvejen og Farøbroerne og motorvejsstrækningen over Sjælland.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Selvfølge lig var spørgsmålet korrekt. Det er da et rimeligt spørgsmål, der er stillet, men at jeg skulle have holdt rørende foredrag eller sådan noget, har jeg ikke selv været vidende om. Til gengæld vil jeg bestride, at jeg skulle have været spor kynisk. Det er ikke mig, der er begyndt at stille personskader op over for udgifter, for jeg ønsker absolut ingen personskader.

Jeg har heller ikke i forbindelse med Farøbroerne talt om trafiksikkerhed. Dér sagde jeg, at almene anlægsarbejder også har noget med trafiksikkerhed at gøre. Om Farøbroerne sagde jeg blot, at de jo ikke er noget værd, uden at man samtidig med, at man bygger de broer, fuldfører de vejanlæg, der hører til i begge ender. Det var det, jeg sagde om Farøbroerne, ikke noget som helst andet. Vi kan ikke nøjes med 6 broer, hvis der er 7. Det er jo med broanlæg og vejanlæg sådan, at før vejen kan åbnes, er alt det hidtil udførte arbejde intet værd. Det er klart, at dette projekt som andre rører som planlagt. Det er jo ikke sådan, at vi kan køre siksak-kurs og skiftevis standse tingene og sætte dem i gang igen. Der må være en planlægning. Der indgås kontrakter, og der må være orden i tingene. Jeg afviser pure, at der er tale om den ringeste kynisme, men jeg skal meget gerne i den kommende tid sætte mig ind i de mest påtrængende af sortpletarbejdernes art og udgifterne ved dem og i givet fald søge om de nødvendige midler til at fremme nogle af tingene, hvis jeg kommer til det resultat, at der er overhængende fare for personskade.